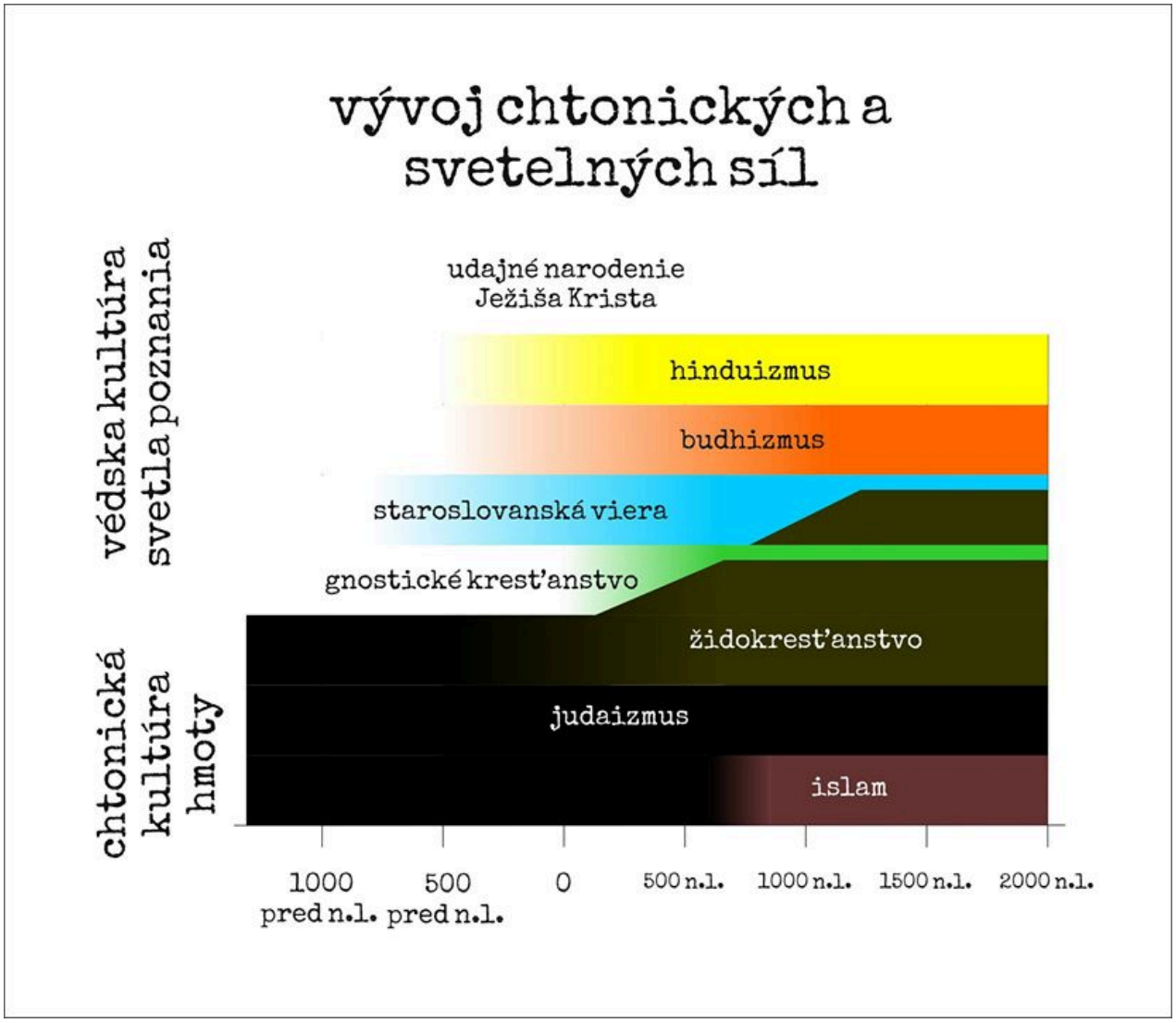
Tibor Moravcik,zdroj Facebook

Sú naše korene kresťanské? Áno aj nie. Nie preto, že to čo dnes považujeme za ‘kresťanstvo’, nenadväzuje na našu pôvodnú slovanskú kultúru, ale je založené na židovských mýtoch. Židokresťanstvo sme taktiež neprijali dobrovoľne, ale bolo nám nasilu vnútené.
Áno preto, že aj pred príchodom ‘židokresťanstva’ sme žili v ‘kresťanstve svetla poznania’*. Naše slová ‘Kristus’, ‘kresťan’ a ‘kresať’ majú svoj pôvod vo védskom slovese ‘kršati, čo je védské sloveso pro “křesání” sómy, tj. Světla poznání (s velkým S, aby sme ho odlišil od svetla fyzického). **Kresťan je teda človek kresajúci v sebe Svetlo poznania.**

Pôvodní kresťanmi boli **‘gnostickí kresťania’** nazývaní aj **‘ranní kresťania’** rozšírení okolo 1-5 storočia. Gnostickí kresťania čerpali z Védskej kultúry, ako aj z nej vychádzjúcich filozofii: budhizmu, hinduizmu či taoizmu. Obetovali život poznaniu, neočakávali, že to niekto spraví za nich. Ich Boh/Bog (védsky Bhaga – lono hojnosti) nebol nácek, ktorý by mal ‘národ vyvolený’ (Židia v judaizme a židokresťanstve), ani nadradený (Arabi v islame).

Kristus pre pôvodných kresťanov nebol človek, ale duchovný posol Svetla poznania. Materializácia Božskej energie je dôkazom nepochopenie jej podstaty, a výsledok je smutnou karikatúrou pôvodne Božskej energie. Ľudia, ktorí považujú človeka nejakého národa za svojho Boha, sa sami odsudzujú do otroctva tohoto národa. Pôvodný kresťania nemali dogmy, či sväté písma. Odmietali zapisovať duchovné posolstvo, bo Svetlo poznania je dynamické, žije a vyvíja sa len pokiaľ nie je zapísané. Zapísaním Svetlo poznania umiera. Zápis je len fotkou pôvodného ohňa, nehreje však a nesvieti.

Pôvodní ranní kresťania a starí védsky Slovania mali nie len spoločné korene, ale vyznávali aj podobné hodnoty a mali podobný životný štýl. **Nežili pre hmotu, ale pre Ducha, preto odmietali parazitizmus vo všetkých jeho formách**: vlastníctvo zeme, súkromné vlastníctvo (nemýliť si s osobným vlastníctvom), úrok, otroctvo, banditizmus, kolonializmus atď.

Zvyk náš je nie napadať cudzie vlasti zbojom:
Slovän na svojom seje, i žne len na svojom, cudzie nežiada.

Vážili si život, ako aj Matku Zem. Neplytvali, netúžili po luxuse. **Žili v samosprávnej spoločnosti a preto slobodní, v bratstve a láske.** Nemali vodcov ani pánov!

Pravda, bohy vydaná, káže nám Slovänom:
pána mať je neprávosť a väčšia byť pánom.
A človek nad človeka u nás nemá práva:
sväté naše heslo je: Sloboda a sláva! —

Nečakali, že im bude niekto diktovať čo majú robiť, boli dospelí – **sami za seba preberali zodpovednosť. Neorganizovali sa preto v hierarchii, ale rozhodovali v kruhu.**

Slovenský rod ich poslal, zo slávneho snemu,
aby išli s pozdravom k cárovi rímskemu.

Rímskej oligarchii museli chodiť zimomriavky po tele z predstavy, že sa védska morálka pôvodných kresťanov, Slovanov a budhistou prevládne a oni budú musieť byť pre spoločnosť užitoční. Svojou prácou by si na svoj hedonistický luxus nezarobili. A tak začali ranných kresťanov naháňať zabíjať. Avšak čím viac ich bili, tým viac ich sila rástla…
Čo robiť?! Silou sa Svetlo poznania zastaviť nedokázali…
Dokázali však sociálnym inžinierstvom pôvodnú energiu Krista presmerovať. **Zmenili energiu Svetla v pouhú hmotu a vytvorili legendu o Židovi Kristovi.** Zmena významu slova ‘Kristus’ je tak jedným z prvých ‘newspeakov’ (Orwell). A tak vznikol mýtus plný neuveriteľných dogiem, popretkávaný gnostickou múdrosťou, s priloženými starými židovskými mýtmi.

Na dogmách bola potom postavená moc novej cirkvi: ľudia s kritickým myslením, kresajúci Svetlo poznania pochopiteľne odmietali dogmy. Odmietnutie dogiem = odmietnutie autority cirkvi. Tým sa mohli byť pôvodní kresťania ľahko rozoznateľní a odstrániteľní. Tisícročné odstraňovanie ľudí s kritickým myslením kresajúcich Svetlo poznania je vlastne šľachtenie ideálneho otroka.

So židokresťanstvom sa šírila koristnícka morálka: rôzne formy otroctva od feudalizmu po dnešný kapitalizmus (neokolonializmus).

V jednotlivých kmeňoch/klanoch/občinách materiálne zameranejší (t.j. duchovné menej vyspelí) jedinci začínajú prepadať chtonickému – hmotnému pohľadu na svet, čo ich prirodzene ženie k hedonizmu. Materiálne túžby sú neuhasiteľne, preto židokresťania (aj iné chtonické smery ako judaizmus, či islam) nemajú nikdy dosť, túžia po luxuse ktorý si nedokážu zabezpečiť poctivou prácou.

Židovský a židokresťanský boh ‘Jahve’ je mimo človeka. **Židokresťan sa preto vníma ako oddelený od Božskej Jednoty, rodiny, kmeňa či občiny; stráca spolupatričnosť, solidaritu, empatiu.** Toto učenie mení človeka v sebeckého sociopata, či psychopata.

Knieža tá si začínajú dopriavať vyššieho štandardu ako ich bratia a sestry. **Titul ‘knieža’** (za védskych Slovanov najlepší z rovných) **sa začína dediť**. Tým sa kumuluje moc. **Začína prechod od osobného vlastníctva k súkromnému.** Dokonca aj Matka Zem sa stáva súkromným vlastníctvom! Nový feudál – chtonický židokresťan

– ju nielen, že neváha ukradnúť vlastnému kmeňu zem predkov, ale nehanbí sa vyhlásiť svojich vlastných bratov a sestry za svojich poddaných – otrokov!

V občinách a rodoch prechádza moc z tradičných snemov na nové hierarchické štruktúry.

Nechať sa pokrstiť za židokresťana, znamenalo získať vojenskú podporu pokrstenej oligarchie. V jednote je sila, a tak sa feudálna mafia šírila ohňom a mečom pod zámienkou židokresťanstva (podobne jak sa dnes šíri kapitalizmus pod vlajkou tkz. 'demokracie').

Bezvercov bolo možné bez ľútosti zabiť a ich majetok si privlastniť (sprivatizovať). Viď Cyrilov Metodejov 'Zákon Sudnyj Ljudem'*. Medzi feudálmi vládol konkurenčný boj, ale vždy si vedeli pomôcť proti spoločnému nepriateľovi – skutočným kresťanom. Bolo pre nich oveľa výhodnejšie aby v susedných krajinách vládol feudálny chtonik, než aby ľudia žili v rovnosti, slobode a bratstve.

Boj medzi zástancami tradičných védskych morálnych hodnôt Svetla poznania a chtonickými stúpencami matérie bol krutý. Stal nás milióny životov zväčša najčistších ľudí, ktorí za nebáli postaviť sa za ľudskosť a Svetlo poznania!

Prehrávame. Žijeme v temnom chtonickom stredoveku. **Ale védska filozofia kresania Svetla poznania v nás prežila, či už v našom slovanskom jazyku, našich porekadlách, rozprávkach, mýtoch, či v srdciach.** Védska filozofia je nám dnes priamo dostupná, rovnako gnostické, budhistické, brahmanské či taoistické spisy.

Svetlo poznania možno nájsť aj v samotnom židokresťanstve (v pravoslávnom zrejme viac ako katolíckom). Hlavne treba prestať lipnúť na dogmách a jedinečnosti kresťanstva, ktoré nás oddeluje od ostatných ľudí a je dôvodom k nenávisti či dokonca zabíjaniu.

Treba pochopiť a precítiť, že **duchovný posol Svetla poznania: Ježiš Kristus je tu s nami odjakživa a nie len od roku nula**. Že, pôvodne gnostické ranné kresťanstvo nevzniklo zo dňa na deň na zelenej lúke a nejedná sa o dielo jedného človeka, ale tisícky generácií miliónov majstrov.

Netreba si v srdci živiť žiadne negatívne energie a to ani voči sociopatickému židokresťanstvu, ktoré nás voviedlo do otroctva. Dni svetla a temna sa striedajú v rôznych cykloch. Každá fáze je šanca naučiť sa niečo nové.

Treba si uvedomiť našu božskú podstatu a nenechať snahu by lepším na údajne dávno mŕtveho človeka. **Treba nám samotným obetovať svoje pohodlie, svoj čas a energiu kresaniu Svetla poznania.**

~ ~ ~

PS: Píšem tu o židokresťanstve a tak niekto môže nabrať dojem, že mám niečo proti Židom ako etniku či náboženstvu. Nepociťujem proti Židom žiadnu nevraživosť ani nenávisť (ako védsky kresťan takéto emócie nechovám voči nikomu). Páčia sa mi ich mýty, je v nich veľa poučného, tak ako v gréckych, čínskych či indických mýtoch. Medzi Židmi (podobne ako naprieč všetkými národmi) sú ľudia celého spektra od úprimných hľadačov a šíriteľov svetla poznania, po čisto materiálne založených chtonikov.

* Aj keď sme našu vieru asi nevolali 'kresťanstvo', napriek tomu, že sme sa klaňali Svetlu poznania. Nepotrebovali sme (podobne ako veľa iných kultúr) názov pre našu vieru, žili sme ju. Potreba vieru nazvať vzniká, až pri jej odklonení od svetla poznania.
** **Zákon Sudnyj Ljudem** (Veľká Morava okolo roku 863)
1. Pred každým zákonníkom sa treba zmieniť o Božej pravde. Preto svätý Konštantín v prvom zákone napísal a povedal takto: *Každá dedina, v ktorej sa konajú obety alebo prísahy pohanské, nech je odovzdaná Božiemu chrámu so všetkým majetkom, ktorý patrí pánom v tejto dedine. Tí, ktorí vykonávajú obety a prísahy, nech sa*

predajú so všetkým svojím majetkom a získaný výnos nech sa dá chudobným.

Doporučená literatúra: BIBLIOTHECA GNOSTICA https://www.gnostica.cz/

Veľmi dobrým zdrojom informácií na tému sú relácie Synergeticum s Mgr. Jánom Kozákom: č. 49 Árijsko-védska kultúra https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-49-2017-09-05/
č. 50 Kresťanstvo a Védska kultúra https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-50-2017-09-18/
č. 51 Kresťanstvo a Védska kultúra 2 https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-51-2017-10-03/
č. 53 Ježiš Kristus, či Simon Mág? https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-53-2017-10-31/
č. 55 Výklad svetových mýtov https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-55-2017-11-28/
č. 57 Pokresťaňčovanie Európy https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-57-2018-01-09/ č. 58 Pokresťaňčovanie Európy 2 https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-58-2018-02-06/
č. 63 Metódy hada https://hearthis.at/slobodnyvysielac/synergeticum-63-2018-04-03/

Sdílet